15/12/2019

Χειροθεσίες Πρωτοπρεσβυτέρου και Αναγνώστου στο Διαβατό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Διαβατού επί τη εορτή του Αγίου Ελευθερίου και της μητρός αυτού Ανθίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε α) Αναγνώστη τον κ. Κουρμπετλή Αναστάσιο, ο οποίος διακονεί στο Ιερό Βήμα της ενορίας και β) Πρωτοπρεσβύτερο τον εφημέριο της ενορίας π. Λάζαρο Μουρατίδη, τον οποίο και συνεχάρη για το έργο που επιτελεί στην ενορία.

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε την Χριστουγεννιάτικη έκθεση της ενορίας και ευχήθηκε πατρικά σε όλους.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Πολλοί γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί».

Μέ αὐτούς τούς λόγους, τούς ὁποί-ους ἀκούσαμε πρό ὀλίγου στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ὁλοκλή-ρω-σε ὁ Χριστός τήν παραβολή τοῦ μεγάλου Δείπνου. Πολλοί εἶναι, μᾶς εἶπε, αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσκληθεῖ γιά νά συμμετάσχουν στό Δεῖπνο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, λίγοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θά βρεθοῦν ἄξιοι αὐτῆς τῆς προσκλήσεως τοῦ Θεοῦ καί θά ἀπο-λαύσουν τή χαρά τοῦ Δείπνου.

Ἀνάμεσα σέ αὐτούς οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο προσκλήθηκαν ἀπό τόν Θεό ἀλλά καί ἀνταποκρίθηκαν ἐπάξια στήν κλήση του, ὥστε νά εὐφραί-νονται στό οὐράνιο Δεῖπνο τῆς βα-σιλείας του, εἶναι καί ὁ ἑορταζόμε-νος σήμερα καί τιμώμενος ἰδιαιτέ-ρως ἀπό τήν ἐνορία σας ἅγιος ἱε-ρομάρτυς Ἐλευθέριος καί ἡ μητέ-ρα του Ἀνθία.

Καί οἱ δύο ἀνταποκρίθηκαν ἐπά-ξια στήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ, διότι, ἄν καί ζοῦσαν σέ μία ἐποχή διωγμῶν, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν ἀπηγορευμένη ἀπό τούς νόμους τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους καί ἡ ἰδιό-τητα τοῦ

χριστιανοῦ ἔκανε τόν ἄνθρωπο αὐτομάτως ἐχθρό τοῦ αὐ-το-κράτορος, ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος καί ἡ ἁγία Ἀνθία, ἡ μητέρα του, θεώρησαν με-γάλη τιμή νά ἀνήκουν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί νά πιστεύουν σ᾽ αὐτόν καί τή διδα-σκα-λία του. Καί μάλιστα δέν ἦταν τυπικά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἀλλά ἦταν ἰδιαιτέρως πι-στά καί δραστήρια. Δέν ἐφεύρι-σκαν προφάσεις, ὅπως οἱ προσκε-κλημένοι τῆς σημερινῆς παραβο-λῆς, γιά νά καλύπτονται καί νά μήν ἐκτίθενται ὡς πρός τήν πίστη τους, ἀλλά καί δέν δίσταζαν νά τήν ὁμολογοῦν, ὅταν καί ὅπου βρισκόταν.

Ἔτσι, ὅταν ἀπέθανε ὁ εὐσεβής πατέρας τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ἡ μητέρα του, ἡ ἁγία Ἀνθία, ἡ ὁποία ἀνῆκε στήν ἀριστοκρατική κοινω-νία τῆς Ρώμης ἀλλά ἦταν πιστή χριστιανή, δέν χρησιμοποίησε ὡς πρόφαση τό πένθος της καί τή φρο-ντίδα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ της, ἀλλά συνέχισε νά ἐργάζεται τά καλά της ἔργα, ἐνῶ παράλληλα ἀφοσιώθηκε καί στήν ἀνατροφή του «ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» μέχρι τήν ὥρα πού τόν παρέδωσε στήν πατρική φροντίδα τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ρώμης.

Καί ὁ νεαρός Ἐλευθέριος, παρότι γνώριζε τούς κινδύνους πού διέ-τρεχε, ὅταν ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ρώ-μης τοῦ πρότεινε νά ἐνταχθεῖ στόν κλῆρο καί νά γίνει διάκονος τοῦ Χριστοῦ, μέ προθυμία δέχθηκε νά συγκακοπαθήσει γιά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, χωρίς ἀμφιβολίες καί χωρίς ἐρωτηματικά, ἀλλά μέ ὅλη του τήν ἀγάπη καί μέ ὅλο του τόν ζῆλο ἄρχισε νά κηρύττει τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί νά γνωρίζει τόν Χριστό στούς ἀνθρώ-πους.

Αὐτό ἔκανε καί ὡς διάκονος καί ὡς πρεσβύτερος ἀλλά καί ὡς ἐπί-σκοπος ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος, ὁδη-γώντας πολλούς ἀνθρώπους στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί δίδοντας τή μαρτυρία του τόσο μέ τό κήρυγμά του ὅσο καί μέ τά καλά του ἔργα.

Ὅμως ὁ Χριστός εἶχε καί μία δεύ-τερη πρόσκληση γιά τόν ἐκλεκτό δοῦλο του. Καί αὐτή ἦταν ἡ κλήση στό μαρτύριο, τήν ὁποία ὁ ἅγιος ὑποδέχθηκε μέ χαρά καί μέ εὐ-γνω-μοσύνη πρός τόν Χριστό, γιατί τοῦ ἔδιδε τήν εὐκαιρία, ὅπως ἔλεγε καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὄχι μόνο νά πιστεύει σ᾽ Αὐτόν ἀλ-λά καί νά πάσχει γιά χάρη του.

Ἔτσι ἐνισχυόμενος ἀπό τή θεία χάρη ὑπέμεινε μέ γενναιότητα καί καρτερία ὅλα τά φρικτά βασανι-στή-ρια στά ὁποῖα τόν ὑπέβαλε ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτορας. Καί ὄχι μόνο τά ὑπέμενε, ἀλλά ἐξῆλθε μέ θαυμαστό τρόπο σῶος καί ἀβλα-βής, ὥστε νά γίνει ἀφορμή πολλοί ἀπό τούς εἰδωλολάτρες, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦσαν τό ματύριό του, νά πιστεύ-σουν στόν Χριστό καί νά μαρτυρή-σουν καί αὐτοί γιά τήν πίστη του, μέχρι πού στό τέλος ὁ αὐτοκρά-το-ρας ἀποφάσισε νά τόν ἀποκεφα-λίσει.

Ἔτσι ἔλαβε τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου καί συναριθμήθηκε με-τα-ξύ τῶν ἐκλεκτῶν συνδαιτυ-μό-νων τοῦ μεγάλου Δείπνου γιά νά εὐ-φραίνεται ἐκεῖ αἰωνίως, ἀλλά καί γιά νά παρακινεῖ καί ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ στόν ἱερό μας ναό γιά νά τιμή-σου-με τή μνήμη του, νά ἀκολου-θή-σουμε τό παράδειγμά του καί νά μήν ἀδιαφορήσουμε στίς προσ-κλή-σεις πού μᾶς ἀπευθύνει ὁ Χρι-στός εἴτε μέσα ἀπό τόν λόγο του εἴτε μέσα ἀπό τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας εἴτε καί μέ ἄλλους τρόπους, τούς ὁποί-ους βρίσκει γιά νά μᾶς ἑλκύσει κο-ντά του καί νά μᾶς καταστήσει με-τόχους τῆς βα-σιλείας του.

Μᾶς παρακινεῖ καί μᾶς προτρέπει νά εἴμεθα προσεκτικοί, ὥστε νά ἀντι-ληφθοῦμε τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καί ἄν διατυπωθεῖ, καί νά μήν χάσουμε γιά κα-νένα λό-γο τήν εὐκαι-ρία πού μᾶς προσ-φέ-ρει καί τή μεγάλη τιμή πού μᾶς κάνει προσ-κα-λώ-ντας μας στό Δεῖ-πνο του.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μα τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου καί ἄς φροντίσουμε μέ τή ζωή μας καί μέ τόν ἀγώνα μας νά μήν μείνουμε οἱ κλητοί πού δέν ἀνταποκρίθηκαν στήν οὐράνια πρόσκληση, ἀλλά νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε οἱ ἐκλεκτοί οἱ ὁποῖοι θά ἀπολαύσουν τό μεγά-λο Δεῖπνο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Σέ λίγες ἡμέρες ἡ Ἐκκλησία μας θά μᾶς καλέσει καί πάλι νά ἑορτάσουμε καί μετέχουμε στό ὄντως μεγάλο Δεῖπνο τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται, ἐάν θά εἴμεθα ἕτοιμοι καί θά ποῦμε αὐτό τό ναί, χωρίς νά ἔχουμε δικαιολογίες, ὅπως εἶχαν οἱ κεκλημένοι τοῦ Δείπνου. Νά εἴμεθα ἕτοιμοι, νά εἴμεθα ἐξομολογημένοι, νά εἴμεθα καθαροί, οὕτως ὥστε ἡ καρδιά μας νά γίνει ἡ φάτνη καί τό σπήλαιο πού θά δεχθεῖ τόν Χριστό. Ἄς ἀγωνισθοῦμε, ἄς ἑτοιμασθοῦμε οὕτως ὥστε τήν ἡμέρα ἐκείνη νά μετέχουμε τοῦ μεγάλου Δείπνου. Καί ὄχι μόνο τότε, ἀλλά κάθε φορά πού ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ «μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε». Ἀμήν.